

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 30. november 2011

Sag 346/2010

(1. afdeling)

Dansk Fængselsforbund

som mandatar for A

(advokat Jacob Goldschmidt)

mod

Justitsministeriet,

Direktoratet for Kriminalforsorgen

(kammeradvokaten ved advokat Niels Banke)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 9. afdeling den 6. december 2010.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Børge Dahl, Asbjørn Jensen, Vibeke Rønne, Jens Peter Christensen og Hanne Schmidt.

Påstande

Appellanten, Dansk Fængselsforbund som mandatar for A, har gentaget sin påstand.

Indstævnte, Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

I brevet af 9. februar 2009, hvorved Direktoratet for Kriminalforsorgen ikendte den tidligere varslede advarsel, hedder det yderligere bl.a.:

”Ved brev af 13. januar 2009 meddelte Direktoratet for Kriminalforsorgen, at man agtede at tildele Dem en advarsel i medfør af tjenestemandslovens § 24. Baggrunden herfor var, at direktoratet fandt, at De havde overtrådt tjenestemandslovens § 10 ved ikke straks at have imødekommet en anmodning fra en overordnet om at afgive en mand til en fangetransport ...

...

Direktoratet ikender Dem hermed en advarsel i medfør af tjenestemandslovens § 24.

Direktoratet finder således ikke anledning til en ændret vurdering af sagen. Direktoratet har herved navnlig lagt vægt på, at der var tale om, at De, i en særdeles alvorlig og akut situation, ikke uden tøven efterkom en anmodning fra Deres overordnede. Direktoratet er således uenig i forhørslederens vurdering af forseelsens alvorlighed, og direktoratet mener fortsat, at De bør straffes med ikendelse af en advarsel. For så vidt angår den nærmere begrundelse herfor henvises i øvrigt til varsel om ikendelse af advarsel af 13. januar 2009. Med hensyn til det af Dansk Fængselsforbund anførte vedrørende Deres ret til at tilkendegive Deres mening er det direktoratets opfattelse, at medarbejderne naturligvis har ret til at ytre sig. Imidlertid medførte Deres ytringer, at De i den givne situation ikke imødekom anmodningen straks, på trods af at De ikke kan have været i tvivl om situationens alvor og hastende karakter. De har hermed begået en tjenesteforseelse.”

Højesterets begrundelse og resultat

En tjenestemand skal samvittighedsfuldt overholde de regler, der gælder for hans stilling, jf. tjenestemandslovens § 10. Blandt de pligter, der følger heraf, er lydighedspligten central.

Højesteret lægger efter de afgivne forklaringer til grund, at de ansatte i et fængsel har pligt til umiddelbart at efterkomme en anmodning om bistand i en hastesituation som den foreliggende.

Efter at As kollega havde sagt ja til, at afdelingen kunne afgive en mand til en hastende fangetransport, ringede A til ”Teknikken”. Højesteret finder det bevist, at A under telefonsamtalen først med B og derefter med C stillede som betingelse for afgivelsen, at afdelingen fik en afløser. Højesteret finder, at A herved overtrådte sin pligt til uden tøven at efterkomme en anmodning om bistand, hvilket han må have indset. Han begik således en tjenesteforseelse, jf. tjenestemandslovens § 10.

Der er ikke under sagen fremkommet noget, der giver grundlag for at tilsidesætte Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelse om at meddele A en advarsel herfor.

Højesteret stadfæster herefter dommen.

Sagsomkostninger er under hensyn til sagens karakter og omfang fastsat til 35.000 kr. til dækning af udgift til advokat.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal Dansk Fængselsforbund betale 35.000 kr. til Direktoratet for Kriminalforsorgen.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afgørelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.